

Ты раздѣля

Наша трудъ,
Безъ да правн
Ни разлика.
Да управи,
Съсз прилика,
Наша судъ!...

Умъ царува,
Умъ робува;
Сѣкъ да чова!...

Ахъ! Духомъ, тѣломъ,
Отъ страхъ робуватъ;
А тиранитѣ, смѣломъ,
Славно' си царуватъ.

Хой тж тебе,
Драго небе,
Въсѣ всемирна,
Безъ припирна,
Ни ще тоже,
Славній Боже!

Хой тж тебе, Българію;
И тебѣ, Вѣжа майко, с-та Марію,
Синъ ты много люто страда;
За вѣрата стана прѣда.